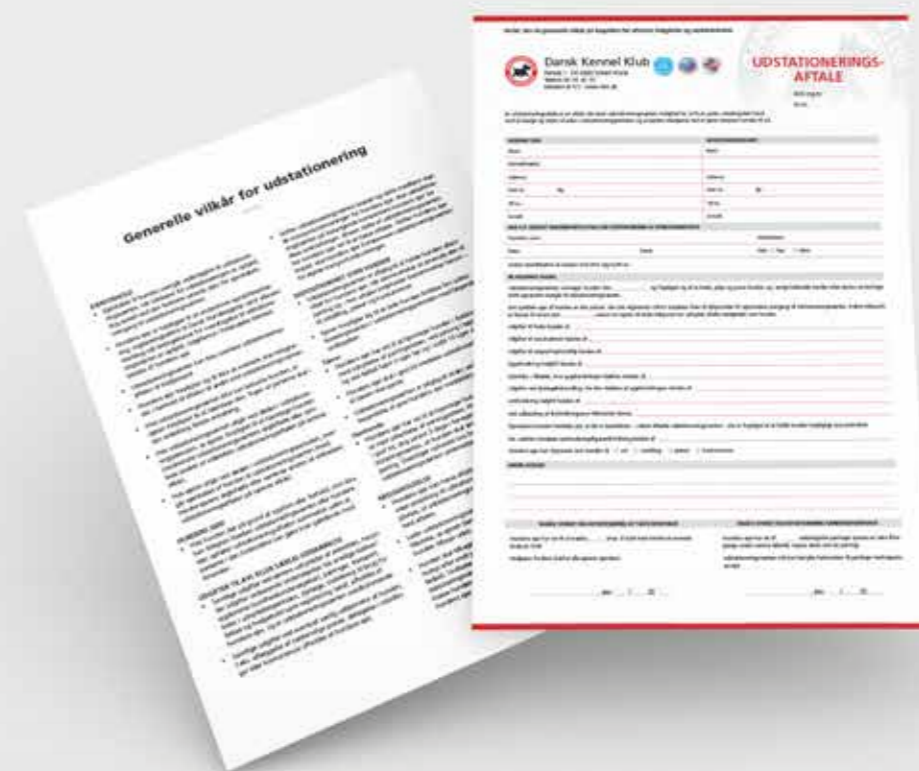

DKK er på hundenes hold og arbejder derfor for at fremme de gode udstationeringer.

Fremadrettet er det frivilligt, hvorvidt parterne ønsker at benytte DKK's udstationeringsaftale eller udfærdige en skriftlig aftale selv.

UDSTATIONERINGS-AFTALER FRIHED UNDER ANSVAR

En gratis hund. Et hverdagshundeliv i trygge rammer. Og mulighed for at udvide avlen. Udstationeringsaftaler kan være en "win-win-win" for alle parter. Desværre er det oftere og oftere blevet en tabersag for alle involverede. Og den største taber i dén sag er altid hunden. Derfor sendte DKK et forslag om obligatorisk udstationeringsaftale i høring hos opdrætterne – for hundenes skyld

Udstationerede hunde er oftest tævehvalpe, som har potentiale til at vokse op og blive relevante avlsdyr som voksne.

At være opdrætter af stambogsførte hunde i Dansk Kennel Klub er en hjertesag; det er en passion, og passion kan ikke masseproduceres. På samme tid er hunde flokdyr og sociale væsner, som har brug for tæt kontakt til mennesker for at trives, men mens nogle racer er meget sociale og har glæde af at gå sammen i en større flok, har andre det bedre med at gå sammen to og to. Visse racer får store kuld, andre kun meget få hvalpe ad gangen. Og nogle racer eller individer er længere tid om at udvikle sig fysisk såvel som psykisk end andre – og en tæve, der både er fysisk og mentalt moden, har det bedste udgangspunkt for at komme godt igennem drægtighed, fødsel og pasning af hvalpekuldet. Ligesom det for hunde af begge køn gælder, at det først er muligt at vurdere hundens potentiale som avlshund, når den er voksen – hvilket også gør sig gældende, når man skal vurdere kvaliteten af de hvalpe, der bliver sat i verden.

Derfor vælger nogle opdrættere – for at give både hund og opdræt de bedste betingelser – at udstationere hunde hos udstationeringsværter. Det giver opdrætteren mulighed for at "satse på flere heste", selvom man ikke har mulighed for at inkludere flere hunde i den flok, man har på sin egen matrikel. Det giver hunden et trygt og godt familieliv, ligesom udstationeringsværten får en vederlagsfri hund – og med hunden følger oftest en mentor i form af opdrætteren og oplevelser, man ellers ikke ville have fået.

Udstationerede hunde er oftest tævehvalpe, som har potentiale til at vokse op og blive relevante avlsdyr som voksne, men flere og flere DKK-opdrættere benytter sig også af muligheden for f.eks. at importere en hanhund med potentiale fra udlandet og lade den leve det gode hundeliv hos en "fodervært".

Opdrætteren bevarer ejerskabet til hunden og kan – alt efter detaljerne i den aftale opdrætter og fodervært indgår – f.eks. benytte hun-

I DKK har vi oplevet et stigende antal problemsager i forbindelse med udstationeringsaftaler – og af grovere og grovere karakter.

JØRGEN HINDSE
BESTYRELSESFORMAND I DKK

den til avl, udstilling mv., men værten "får" en vederlagsfri hund, som til hverdag skal bo og leve sit liv hos værten, som står for den daglige pasning, pleje, træning og alt, hvad der ellers hører til det gode hundeliv.

Derfor skal man have papir på hinanden

– I DKK har vi oplevet et stigende antal problemsager i forbindelse med udstationeringsaftaler – og af grovere og grovere karakter. Så selvom DKK har "givet ansvaret tilbage til opdrætterne", og på trods af at DKK's ene jurist næppe ville kunne håndtere den eventuelle øgede arbejdsbyrde, ønskede vi i DKK's bestyrelse at tage ansvar for udstationeringshundredenes tarv. For den største taber, når en udstationeringsaftale går i hårdknude, er ikke opdrætteren. Det er heller ikke udstationeringsværten. Det vil altid være hunden, fortæller Jørgen Hindse, som er bestyrelsesformand i Dansk Kennel Klub.

Det var altså primært for hundens skyld, at DKK's bestyrelse mente, det var nødvendigt at udarbejde en obligatorisk skriftlig aftale til brug for opdrætter og udstationingsværter – men naturligvis også for både opdrætters og for udstationingsværterens skyld. Aftalen var tænkt eksekveret på fuldstændig samme måde og samme vilkår som DKK's købsaftale er obligatorisk ved salg af DKK-stambogsførte hvalpe.

Derfor fremsendte DKK i januar et oplæg til en ny udstationeringsaftale til alle tilknyttede specialklubber og *samtlig*e registrerede kennelmærkeindehavere i DKK's database og bad om kommentarer til, hvordan en sådan aftale kunne skrues sammen og om input til, hvilke oplysninger en aftale skulle indeholde, hvis DKK valgte at gøre aftalen obligatorisk for DKK's opdrættere i forbindelse med en udstationeringsaftale.

Konstruktive tilbagemeldinger

– Vi har i DKK's administration modtaget helt overvældende mange konstruktive, uddybende og velovervejede tilbagemeldinger, og vi er gået minutøst til arbejdet med at gennemlæse samtlige tilbagemeldinger og sætte dem op imod det udkast, vi havde udarbejdet, fortæller Charlotte Vinter Dal, der er jurist i Dansk Kennel Klub.

DKK's oplæg til udstationeringsaftalen har taget udgangspunkt i de etiske regler for avl, og rammerne er sat alene ud fra hensyn til hundens tarv og ud fra en stadig gældende udtalelse fra Justitsministeriets Dyreværnsråd, der fastsætter et maksimum antal kuld for udstationerede tæver til 3 i løbet af en periode på 4 år. – Såfremt DKK skal være afsender af og sætte sit logo på en sådan aftale, har det naturligvis været nødvendigt at sikre, at indholdet er juridisk holdbart, forklarer Charlotte Vinter Dal og fortsætter:

– I den perfekte verden ville et obligatorisk aftalepapir være ideelt og dets formål at lukke de huller, som nogle vælger at udnytte. En obligatorisk kontraktskabelon var tænkt som et hjælpe- >>

1/2 ann

redskab for begge parter, så ikke alle selv behøver at opfinde en. Og aftalepapiret bliver et hjælperedskab ved at sikre, at parterne har forholdt sig til alle relevante spørgsmål – men ikke nødvendigvis ved, at svarene er givet på forhånd. Det skal ikke være en begrænsende faktor at benytte den, siger hun.

Vi holder med hundene

– Vi har kunnet læse i en del af de tilbage-meldinger, vi har fået fra opdrætterne, at nogle har en opfattelse af, at DKK alene har udstationeringsværtens interesser for øje. Det har imidlertid ikke været hensigten med udstationeringsaftalen. Derimod er det altid hundens tarv, DKK ønsker at varetage. DKK er ikke på udstationeringsværtens side, heller ikke på opdrætterens – vi er på hundens side. Vi har derfor foretaget en afvejning af opdrætterens mulighed for at benytte hunden i avl på den ene side, og på den anden side hundens og udstationeringsværtens interesse i at have en forudsigelig og rimelig udstationeringsperiode, som skal munde ud i, at hunden overgår i værtens ejerskab og fortsætter sit liv som familiehund, når den er færdig med at fungere som avlstæve, forklarer DKK's jurist.

– Men vi har taget imod opdrætternes kritikpunkter med åbent sind, og efter en grundig gennemgang har vi konstateret, at der er en række forhold i forbindelse med udstationering, som vanskeligt lader sig generalisere på tværs af alle de racer, som DKK repræsenterer og stambogsfører. Vores hunderacer er forskellige, med forskellige behov – og mennesker ligeså.

Herfra skal lyde en klokkeklar opfordring til at sætte sig ind i reglerne, få styr på aftalerne – og som minimum at sætte pen til papir og skrive udstationeringsaftalens vilkår ned.

CHARLOTTE VINTER DAL
JURIST I DKK

One size doesn't fit all

– Vi har fra DKK's side erkendt, at *"one size doesn't fit all"*, og derfor har DKK's bestyrelse ændret sin beslutning om at gøre udstationeringsaftalen obligatorisk. Fremadrettet vil DKK igen udelukkende anbefale, at parterne benytter den udstationeringsaftale, som nu er revideret ud fra kennelmærkeindehavernes input. Vi kan se, at flere passager af aftalens ordlyd er blevet misforstået, og derfor har vi sørget for at præcisere indholdet, for en juridisk bindende aftale skal selvfølgelig ikke kunne misforstås! Og i den proces har vi naturligvis indarbejdet opdrætternes forslag til ændringer, forklarer Charlotte Vinter Dal og understreger:

– DKK er dog fortsat af den opfattelse, at to kuld pr. tæve generelt er det mest rime-

lige i forbindelse med udstationering, og at opdrætterne bør udvise mådehold i forhold til, hvor mange parringer der skal kunne kræves af en udstationeret hanhund. Ligesom DKK fastholder sin holdning om, at ejerskabet til hunden endeligt bør overgå til udstationeringsværtens indenfor en rimelig tidshorisont – og det uanset om opdrætteren har udnyttet sine rettigheder i relation til avl mv. Men fremadrettet er det altså frivilligt, hvorvidt parterne ønsker at benytte DKK's udstationeringsaftale eller udfærdige en skriftlig aftale selv.

Men frivillighed i forbindelse med udstationeringsaftalen gælder udelukkende i forhold til, hvorvidt parterne underskriver DKK's aftalepapir eller laver sin egen version; det er som altid "frihed under ansvar" og DKK's etiske anbefalinger for avl, der gælder for alle, der opdrætter i DKK – og derfor også avl på en udstationeret hund. De 11 etiske anbefalinger omfatter alt lige fra tævens alder på parringstidspunktet over ansvar for arvelige lidelser til socialisering og prægning af hvalpene. Og gentagne og/eller markante tilsidesættelser af DKK's etiske anbefalinger vil medføre begrænsninger i en hunds avlsret – evt. nedlæggelse af avlsforbud – og/eller disciplinære sanktioner i henhold til DKK's love og stambogsføringsregler.

– Så herfra skal lyde en klokkeklar opfordring til at sætte sig ind i reglerne, få styr på aftalerne – og som minimum at sætte pen til papir og skrive udstationeringsaftalens vilkår ned, understreger Charlotte Vinter Dal.

DKK er hverken på værtens eller opdrætterens side. DKK er på hundens side.

FAKTA

UDSTATIONERING, KREDITKØB, LEASING ELLER SAMEJERSKAB?

En udstationeringsaftale er en aftale, der definerer rammerne for vederlagsfri overdragelse til lån af en DKK-stambogsført hund, der afløses af en vederlagsfri overdragelse til ejerskab, når låneperioden ophører. Forudsætningen herfor er, at låntager (udstationeringsvært) typisk accepterer f.eks. at frasige sig retten til avl samt at acceptere de ulemper, det medfører, at långiver (opdrætter/hundens ejer) benytter hunden til f.eks. avl. I låneperioden vil opdrætter/hundens ejer typisk fortsat have ret til at foretage de fornødne foranstaltninger med henblik på deltagelse på udstillinger og prøver, gennemførelse af sundhedsundersøgelser, samt praktiske omstændigheder i forbindelse med parring, fødsel samt pasning og pleje

af hvalpe, kontakt til hvalpekøbere mv. De hvalpe, som kommer til verden i udlånsperioden, tilhører långiveren (opdrætter/hundens ejer). Ejendomsretten til den udlånte hund overgår først til låntager (udstationeringsvært), når den aftalte avl er tilendebragt. Da der i forbindelse med indgåelse af en udstationeringsaftale hverken betales vederlag for overdragelsen til lån eller overdragelse til eje, finder købelovens og kreditaftalelovens regler ikke anvendelse.

Hvis overdragelsen sker mod vederlag, dvs. hvis hundens ejer/opdrætter opkræver et beløb fra udstationeringsværtens i forbindelse med udstationeringen, vil aftalen derimod have karakter af et kreditkøb med ejendoms-

forbehold. Dette er efter DKK's vurdering ikke en sædvanlig eller anbefalelsesværdig procedure ved udstationering.

DKK ser også eksempler på leasing-agtige konstruktioner og sameje-modeller, hvor alle rettigheder over hunden forbliver hos opdrætteren. De fleste af disse aftaler er urimelige og i direkte strid med reglerne om kreditkøb, og DKK kan ikke anbefale hverken opdrættere eller udstationeringsværter at indgå denne type aftaler.

DKK kan vejlede og rådgive i tilfælde, men ikke træffe afgørelse i tvisterne. Tvister må i sidste instans afgøres af de civile domstole, men man skal så vidt muligt forsøge at løse tvisterne selv.

>>>

1/2 ann

ER UDSTATIONERING NOGET FOR DIG?

Ikke alle hunde egner sig til livet som hund i en større flok. Men det er heller ikke alle hunde, der egner sig til livet som udstationeringshund.

Ligesom livet som udstationeringsvært – eller opdrætter, der udstationerer hunde – heller ikke er for alle. Her kan du læse, hvad du skal overveje, inden du kaster dig ud i "Projekt udstationeringshund"

TEKST: ANNE ORHOLT, DKK'S KOMMUNIKATIONSAFDELING
FOTO: TINA BRIGO-HANSEN OG SHUTTERSTOCK

Som udstationeringsvært er det en unik mulighed at få lov at opleve parring, fødsel og hvalpeopvækst – næsten på en "fribillet"; dog skal man afgive sin hund i en periode, men det er opdrætter, der gør arbejdet og tager ansvaret for, at alt går, som det skal.

– En udstationeringsaftale kan være en god idé, hvis aftalen er fair for alle parter. Det kan betyde, at man som opdrætter får mulighed for at holde "flere potentielle bolde i luften" – selvom man ikke har mulighed for at inkludere flere hunde i den flok, man har på sin egen matrikel, forklarer Lise Lotte Christensen, adfærdskonsulent i DKK og tovholder for kennelkontaktordningen, som årligt aflægger flere hundrede kennelbesøg.

– Det kan være stressende og upraktisk at have flere hanhunde under samme tag, både når der er tæver i løbetid, og fordi hanhunde i samme aldersklasse kan konkurrere og udfordre hinanden og give stressende gnidninger i dagligdagen. Og så giver det jo god mening at overveje udstationering af en eller flere hanhunde – det er ofte til glæde for både hunden, opdrætteren og udstationeringsværten.

– Udstationering af tæver, der påtænkes at skulle have hvalpe, er i sig selv en anden og mere kompleks størrelse, som kræver mere af alle parter, uddyber Lise Lotte Christensen.

Tillid og samarbejde er alfa og omega

– Som regel indgås en udstationeringsaftale mellem en opdrætter og en vært, som opdrætteren kender godt i forvejen. Det er de færreste opdrættere, der er interesseret i at "sende en hund på foder" hos en

fremmed, der direkte ringer og efterspørger muligheden. Omvendt bør alarmklokkerne ringe hos den, der er på markedet efter at købe en hundehvalp og i samme moment får tilbudt en "gratis" hvalp på udstationeringsvilkår af en opdrætter, man ikke kender, fortæller DKK's adfærdskonsulent.

– Når man som opdrætter placerer en potentiel avlshund hos en privat familie, ønsker de fleste, at udstationeringsværten ikke bor for langt væk, så det er nemmest muligt at hente og bringe til konkurrencer, udstilling og parring – men også for at kunne være i nærheden for at hjælpe med evt. pelspleje, træning og med at løse problemer, hvis de skulle opstå. Ligesom det er vigtigt, at opdrætter har et rigtigt godt forhold til udstationeringsværten – og at aftalen indgås efter fælles interesse og i god dialog. Tillid og det gode samarbejde er alfa og omega for, at en udstationeringsaftale bliver en god oplevelse. Som opdrætter skal man stole på, at værten passer godt på ens hund, og

som vært skal man have tillid til, at opdrætter lever op til sit ansvar og sætter en aftale op, der er fair for alle parter. For "en gratis hund" får man altså ikke som udstationeringsvært: Du forpligter dig til at leve op til din del af aftalen, og det den indebærer; har du f.eks. forpligtet dig til at lade hunden rejse med på udstilling i den anden ende af landet – eller på den anden side af jorden – eller når det er tid til hvalpekuld, så har du altså pligt til at overlade hunden til opdrætteren. Og det kan jo være flere måneder ad gangen. Og eventuelt også flere gange i hundens levetid. Når opdrætteren efter nogle år har benyttet hunden til de formål, der er aftalt, overgår ejerskabet til udstationeringsværten.

Trods alle gode intentioner kan det gå galt, og det er nemt at blive uvenner, hvis der opstår tvivl om, hvem der skal betale hvad, og hvilke rettigheder de to parter hver især har.

LISE LOTTE CHRISTENSEN
ADFÆRDSKONSULENT I DKK

Accepter aldrig en mundtlig aftale

– Som hundenes forening vil DKK altid og allerførst have fokus på hundenes tarv. For at minimere risikoen for at uenighed skal opstå, har DKK altid opfordret til, at begge parter spiller med fuldstændig åbne kort, og

at man diskuterer aftalens vilkår helt ned i detaljen, så der ingen tvivl er om, hvem der afholder de forskellige udgifter, og hvilke rettigheder og pligter der er pålagt den enkelte.

Lise Lotte Christensen understreger:

– Hvad enten du er opdrætter eller hvalpekøber, skal du aldrig sige ja til at blive udstationeringsvært uden at have en skriftlig aftale. Det gælder også, hvis I i forvejen er gode venner, og I stoler fuldt og fast på hinanden, for man ved aldrig, hvad der kan ske i fremtiden. Trods alle gode intentioner kan det gå galt, og det er nemt at blive uvenner, hvis der opstår tvivl om, hvem der skal betale hvad, og hvilke rettigheder de to parter hver især har. Når man har med hjerteblod og passionerede mennesker at gøre – eller endnu værre; når man først sidder med en sød og blød hundehvalp i favnen – er det svært at >>>

For nogle hunde og racer er det stressende at skulle være en del af en større flok – mens det for andre ville være et hundeliv at skulle skilles fra flokken.

Nogle opdrættere har en lidt mere "businesslike" tilgang til hundeopdræt og tænker måske ikke over, at det kan være svært for "almindelige mennesker" at undvære deres familiehund i længere perioder.

LISE LOTTE CHRISTENSEN
ADFÆRDSKONSULENT I DKK

lade følelser være følelser og diskutere kroner, ører og juridiske og alverdens detaljer. Men det skal man. Og naturligvis i god tid *inden*, hvalpen er klar til at flytte hjemmefra.

Urimelige aftaler

DKK's erfaring viser, at det netop ofte er her, kæden hopper af. I langt de fleste af de udstationeringssager, der er endt på skrivebordet hos DKK's jurist, Charlotte Vinter Dal, har udstationeringssværrerne enten ikke forstået omfanget af det, de har sagt ja til, eller har måske først fået præsenteret aftalen, når de sidder med hvalpen i armene og skal have den med hjem – og så er det svært at sige nej.

– Nogle opdrættere er bare over tid blevet for "grådige" og kræver et helt urealistisk stort antal kuld eller hvalpe og pålægger bod, bål og brand, hvis ikke værten lever op til kravene. Vi har også oplevet opdrættere, der fremstiller en udstationering som en "gratis hund" og glemmer at nævne "alt det med småt". Eller opdrættere, der har tilbudt at sælge en hvalp, men når hvalpen så er afhentningsklar, kan hvalpekøberen alligevel ikke få lov at få den med hjem – medmindre vedkommende accepterer det, der tenderer en ren bondefangeraftale, der betyder, at hunden skal lægge krop til x-antal parring, plus at man som udstationeringssvært tager det fulde ansvar for

DKK's udgangspunkt er, at en udstationeringsaftale skal være en "win-win-win" for alle parter: for opdrætteren, for udstationeringssværten og ikke mindst for hunden.

LISE LOTTE CHRISTENSEN
ADFÆRDSKONSULENT I DKK

fødsler, hvalpekøberhåndtering og i øvrigt lader hvalpene fra x-antal kuld vokse op i ens hjem. Alt sammen for udstationeringssværtens regning. Alt imens betalingen for hvalpene går direkte i opdrætters lomme. Så kan det hurtigt blive en dyrekøbt fornøjelse at få en "næsten gratis" hund med hjem, forklarer Lise Lotte Christensen.

Når det går galt

Men det er ikke kun de få brodne kar, der kan ødelægge udstationeringssidyllen for det store flertal.

– Nogle opdrættere har en lidt mere "businesslike" tilgang til hundeopdræt og tænker måske ikke over, at det kan være svært for "almindelige mennesker" at undvære deres familiehund i længere perioder – og glemmer derfor fuldstændig at oplyse om det. Nogle tæver egner sig desuden supergodt i rollen som avlstæve og tilpasser sig nemt fra den ene dag til den anden, hvis hvalpene skal fødes og opvokse hos opdrætter. Måske ses opdrætter og udstationeringssvært ofte privat, og måske bliver hunden trimmet eller passet i ferier hos opdrætter og er derfor vant til at komme i kennelen. For andre tæver – og dermed også for deres udstationeringssværter – er det en voldsomt stressende situation at være drægtig, har måske en svær drægtighed, er småt-spisende og måske trist, stresser over at blive flyttet eller fungerer slet ikke i det setup, den skal være i de næste to måneder, mens hvalpene vokser op. Nogle kan slet ikke håndtere skiftet fra måske enehund i parcelhusets rolige sofahjørne og familieidyl til et større hundehold og måske kennelforhold. Alene det, at tæven skal igennem en fødsel, som *kan* gå galt, eller at skulle undvære tæven i længere perioder er for nogen en helt forfærdelig situation – men alt det kan man ikke vide, før man står i det. Nogle udstationeringssværter nægter pure, at det er den aftale, de skulle have købt ind på – selvom opdrætter mener at have oplyst helt loyalt om fordele og ulemper. Hvad gør man så? Og hvem har ret, hvis ikke aftalen er nedfældet på papir? Ofte hører vi på DKK, at der har været en "ubalance i magtforholdet", hvor truslerne hænger i luften; og sådan kan det nemt føles, når man som udstationeringssvært igennem en længere periode har åbnet sit hjem og hjerte for en hund, fortæller hun og fortsætter:

– Det er på forhånd en tabersag, og det bliver aldrig et lykkeligt liv for nogen af parterne. DKK's udgangspunkt er, at en udstationeringsaftale skal være en "win-win-win" for alle parter: for opdrætteren, for udstationeringssværten og ikke mindst for hunden. Derfor er en retfærdig aftale på skrift den eneste rigtige tilgang – uanset om det er DKK's aftalepapir, der bruges eller ej. >>>

GODE RÅD TIL OPDRÆTTEREN

Som opdrætter har du lov til at disponere over hunden i tidsbestemte perioder med det formål at udnytte dine rettigheder i forbindelse med f.eks. udstilling og avl, hvis det er en del af udstationeringsaftalens vilkår.

Som opdrætter er du den reelle ejer af hunden. Ejendomsretten til hunden overgår først til udstationeringssværten, når aftalens vilkår er opfyldt og aftalen tilendebragt.

Som den egentlige ejer af hunden har opdrætter ret til at bestemme detaljer som pasning, pelspleje, foder og motion.

DKK opfordrer til, at du som opdrætter udviser mådehold både overfor hund og udstationeringssvært og anbefaler maksimalt to kuld på udstationerede tæver, og ligeledes at du udviser mådehold i forhold til, hvor mange parringer du kan kræve af en udstationeret hanhund. DKK opfordrer ligeledes til, at ejerskabet til hunden endeligt overdrages til udstationeringssværten indenfor en rimelig tidshorisont.

DKK anbefaler desuden, at opdrætter står for håndtering af parring, fødsel, alle udgifter i forbindelse med udnyttelsen af rettighederne til avl, samt at hvalpene vokser op hos opdrætter, som ligeledes står for håndtering af hvalpekøbere.

Dansk Kennel Klubs nyreviderede udstationeringsaftale kan downloades her:

Læs mere om udstationeringsaftaler her:

GODE RÅD TIL UDSTATIONERINGSVÆRTEN

Mange udstationeringsværter har udelukkende positive erfaringer med denne måde at have hund på – selvom det kan være hårdt at skulle undvære hunden i kortere eller længere perioder og evt. i flere omgange.

Unikke fordele

Ud over den åbenlyse fordel, at du som udstationeringsvært får en hund vederlagsfrit, kan en udstationeringsaftale være en unik mulighed for at "suge til sig" og lære af en erfaren opdrætter/udstillers/aktiv indenfor en racespecifik disciplin. Samtidig kan du få lidt eks-

tra hjælp, hvis du f.eks. har brug for at lære mere om pelspleje, træning, udstilling eller en specifik hundesport. Det er en mulighed for at lære mere om sin egen race og om hundeopdræt, og det er en stor oplevelse at få lov til at være med til parringen og ikke mindst opleve din hund føde og opfostre hvalpe.

Forventninger, krav og pligter

Det er et stort ansvar at være udstationeringsvært for et andet menneskes hund, og ud over at du har overtaget ansvaret for et på mange måder værdifuldt

liv, har du som vært forpligtet dig til at udføre nogle rent praktiske opgaver, såsom f.eks. pelspleje, træning, udstilling mv. og økonomiske forpligtelser, f.eks. forsikring, dyrlægeregninger, foderregninger mv.

Derfor må du aldrig indgå en aftale, hvis du er i tvivl om, hvilke krav der stilles til dig undervejs i hundens opvækst, hvilke pligter og udgifter, der er dig pålagt.

Du skal desuden føle dig tryk ved opdrætteren, dennes etiske værdisæt og måde at håndtere hunde og hvalpe på, og du skal føle, at aftalen er retfærdig for begge parter.

Nogle hunde egner sig godt i rollen som udstationeringshund og tilpasser sig fint ved dels at tilbringe sin dagligdag hos sin "foderværtsfamilie" og dels tilbringe nogle måneder med at føde og opdrage hvalpe hos opdrætter.

Stemmer regnskabet?

Prøv at regne på, om der er balance i regnskabet:
+ De førnævnte unikke fordele, du får som udstationeringsvært.

- Fraregnet forventningerne, kravene, pligterne, tidsforbruget, de rent faktiske udgifter og avlsret samt evt. udstillingsret.

= Stemmer det med den pris, du vil skulle betale for en hvalp af samme race og kvalitet, som den, du får tilbudt til udstationering?

Med andre ord: Kan du leve med vilkårene, eller tænker du, at den "gratis" hvalp i længden vil vise sig at blive en dyrekøbt fornøjelse?

Lær af andres erfaringer

Det er en god idé at tale med andre, der har fungeret som udstationeringsvært – og allerhelst med en, der har haft en anden af opdrætters hunde udstationeret.

Pen på papir

Vær ikke bange for at stille krav eller kritiske spørgsmål til opdrætteren inden aftalens indgåelse.

Lad dig ikke nøjes med en mundtlig aftale – kræv at få den på skrift og i detaljer. Brug evt. DKK's udstationeringsaftale-skabelon, og læs aftalen grundigt igennem, før du skriver under – og vær ikke bange for at stille opklarende og kritiske spørgsmål, hvis noget er uklart. >>>

Det er et stort ansvar at være udstationeringsvært for et andet menneskes hund.

1/2 ann

Nogle hunde kræver mere pelspleje end andre, og det er vigtigt at have afstemt forventningerne

HVAD BØR EN UDSTATIONERINGSAFTALE INDEHOLDE?

Der er mange problemstillinger, man kan og bør tage højde for – men det vil nok næppe være muligt at nedfælde samtlige detaljer i en aftale.

➤ Som minimum bør navne og adresser på opdrætter og udstationeringsvært fremgå samt en dato for, hvornår ejerskabet endeligt overgår til udstationeringsvært – uanset om opdrætter på dette tidspunkt har udnyttet aftalte rettigheder over hunden.

➤ Desuden skal der af aftalen fremgå, hvem der skal stå for hvilke udgifter, f.eks. til foder og vaccinationer. Indfør evt., hvem der bestemmer, om hunden eksempelvis skal vaccineres og hvor ofte, eller om den skal titertestes.

➤ Skriv ned, hvem der bestemmer, hvilket forsikrings-selskab hunden skal forsikres i – og hvem der betaler for udgifterne til sygeforsikring, evt. figurantforsikring og selvrisiko i tilfælde,

hvor sygeforsikringen dækker, og for dyrlægebehandling, der ikke dækkes af sygeforsikringen, for livsforsikring, samt hvem en evt. livsforsikringssum tilkommer? (Vær opmærksom på, at det er "besidderen", altså udstationeringsværten, der er forpligtet til at holde hunden lovpligtigt ansvarsforsikret).

➤ Skriv ned, hvem der skal stå for udgifter i forbindelse med udnyttelsen af rettighederne til avl, herunder sundhedsundersøgelser og rekvisitioner. Hvem afholder udgifterne til transport i forbindelse med dette? Hvem henter og bringer hunden? Og hvor skal hvalpene fødes og vokse op? Har opdrætter – ud over avlsret – også ret til at disponere over hunden i forbindelse med konkurrencer, brugs- eller

jagtprøver samt udstilling – indenlands såvel som udenlands?

➤ Skal hundens pels holdes i en bestemt kondition og længde? Hvem betaler for soignering/trim/klip? Og må værten klippe hunden, så dens pels ikke længere kan anvendes til udstilling? Må værten deltage i træning, konkurrencer og udstillinger på egen hånd?

➤ Og hvad sker der, hvis udstationeringshunden dør? I trafikken – eller under et kejsersnit? Hvad sker der med hunden, hvis udstationeringsværten eller opdrætteren dør? Tilfalder avlsretten værten eller opdrætterens arvinger? Og hvem tilfalder hvalpene?

1/1 ann